अपहृत्य गोपवनिताम्बरजातं
हृदयैः कदम्बमधिरूढमच्युतं ।
प्रजपन् महानिशि सहस्रमानयेत्
द्रुतमुर्व्वशीमपि हठात् दशाहतः ॥ १६ ॥
बहुना किमत्र कथितेन मन्त्रयो-
रनयोः सदृङ् न हि परो वशीकृतौ ।
अपि तृप्तिकर्मणि विदग्धयोषितां
कुसुमायधास्त्रमयवर्षिणोरिह ॥ १७ ॥
वन्दे कुन्देन्दुगौरं तरुणमरुणपाथोजपत्राभनेत्रं
शङ्खं चक्रं गदाब्जे निजभुजपरिघैरायतैरादधानं ।
दिव्यैर्भूषाङ्गरागैर्नवनलिनलसन्मालया च प्रदीप्तं
द्योतत्पीताम्बराढ्यं मुनिभिरभिवृतं पङ्कजस्थं मुकुन्दं ॥१८॥
एवं ध्यात्वा पुमांसं स्फुटहृदयसरोजासनासीनमाद्यं
सान्द्राम्भोजच्छविं वा द्रुतकनकनिभं वा यो जपेदर्कलक्षं ।
मन्वोरेकं हि सम्यग्वशमपि च हुनेदर्कसाहस्रमिध्मैः
क्षीरिद्रुत्थैः पयोभिः समधुघृतसितेनाथ वा पायसेन ॥१९॥
ततो लोकाध्यक्षं ध्रुवचितिसदानन्दवपुषं
हृदा पाथोजाविर्भवतिमिरसंहारमिहिरं ।
निजैक्येन ध्यायन्मनुममलचेताः प्रतिदिनं
त्रिसाहस्रं जप्येत् प्रयजतु च सायाह्नविधिना ॥ २० ॥
विधिं योऽमुं भक्त्या भजति नियतं सुस्थिरमति-
र्भवाम्भोधिं भीमं विषमविषयग्राहनिकरैः ।